

De normen en waarden van de hulpverlener zijn doorslaggevend voor de keuze die de cliënt maakt als het gaat om het krijgen van kinderen.

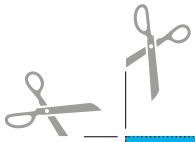
Met goede begeleiding kan iemand met een verstandelijke beperking een kind opvoeden.

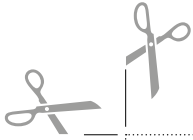

De ouders van de cliënt zijn mede verantwoordelijk voor de opvoeding van het kind van de cliënt.

Ik weet wat de visie is van onze organisatie met betrekking tot het onderwerp 'kinderwens bij mensen met een verstandelijke beperking'.

De visie van onze organisatie omtrent kindervens bij cliënten is in de praktijk niet werkbaar.

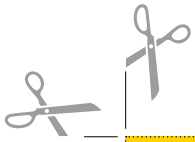
Een praktisch stappenplan is noodzakelijk om de visie van de organisatie ten aanzien van kindervens bij cliënten ten uitvoer te brengen.

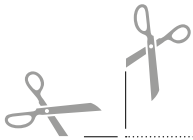

Als de visie van de organisatie niet overeenkomt met mijn persoonlijke waarden en normen, zit ik hier niet op mijn plek.

Om cliënten met een kindervens goed te kunnen begeleiden, heb ik een duidelijk standpunt nodig (van organisatie of overheid) over dit onderwerp.

Als ik een kind wil, hoef ik dit niet met derden te overleggen. Waarom cliënten dan wel?

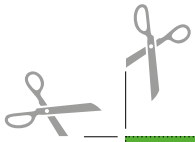
Je bent teveel met privézaken bezig als je de kindwens van een cliënt gaat bespreken.

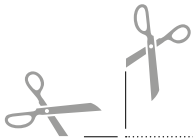

Een kind krijgen is een persoonlijke keuze. Daar heeft niemand iets mee te maken.

Een kind heeft recht op een goede opvoeding. Mensen met een verstandelijke beperking kunnen die niet bieden.

Het recht van de vrouw die een kind wil gaat vóór het recht van het kind.

Als hulpverlener heb je de taak om de cliënt goed voor te lichten wat het krijgen van een kind allemaal inhoudt.

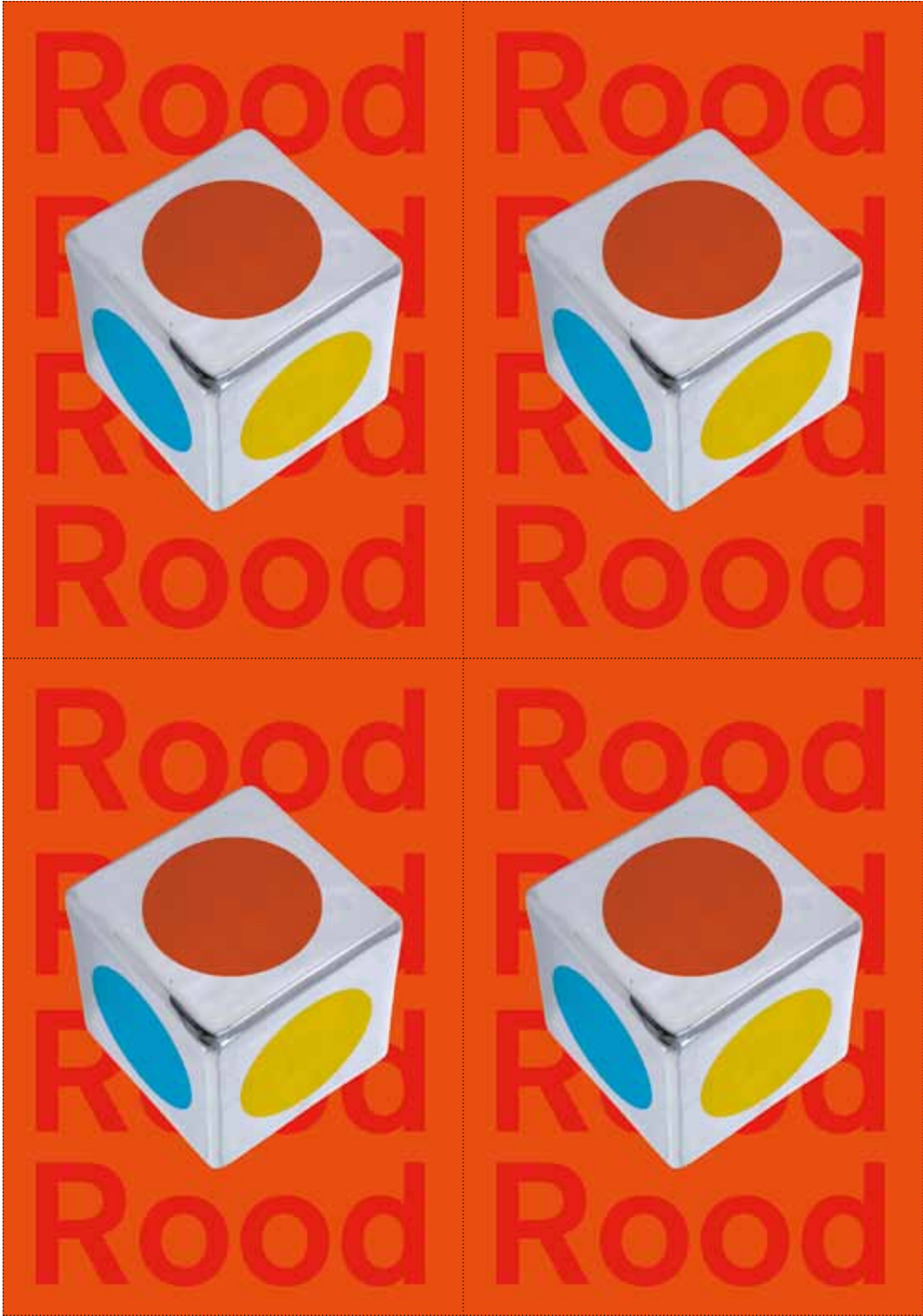
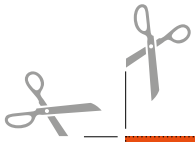

Wij hebben niet het recht om beslissingen te nemen voor cliënten.

Als hulpverlener bespreek je de kindwens met de cliënt, zodat zij/hij een weloverwogen keuze kan maken.

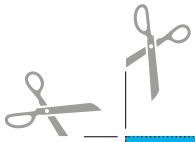

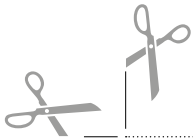

**Het is niet verantwoord
om iemand met een
verstandelijke beperking
een kind te laten krijgen.**

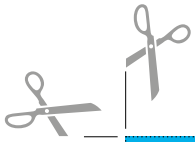
**Praten over kinderwens
met cliënten is slapende
honden wakker maken.**

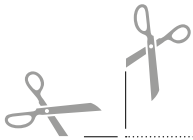

**Wij (hulpverleners)
bepalen of een cliënt aan
kinderen mag beginnen.**

**Je moet als organisatie
niet teveel investeren
in cliënten die kinderen
willen of hebben.**

Negen van de tien mensen met een verstandelijke beperking falen in het ouderschap.

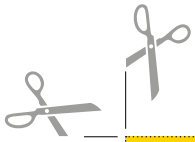
Het onderwerp kinderwens moet even gemakkelijk aan de orde gesteld kunnen worden als de onderwerpen post, huishouden of financiën.

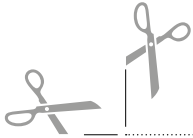

Ieder mens heeft het recht om kinderen te krijgen.

Als hulpverlener ben je verantwoordelijk voor de keuze van de cliënt om een kind te krijgen.

Wij hebben alleen de zorg voor de cliënt, niet voor het (ongeboren) kind.

Zonder een goed sociaal netwerk is het onverantwoord dat iemand met een verstandelijke beperking een kind krijgt.

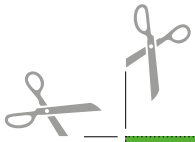

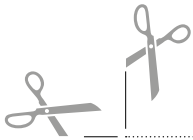
Bij mensen met een laag IQ en een lage sociaal-emotionele ontwikkeling kun je een onderwerp als kindwens beter niet benadrukken.

Als hulpverlener kun je in gesprek gaan met de cliënt, maar uiteindelijk bepaalt de cliënt zelf of zij een kind neemt.

Het willen praten over wel of geen kinderen krijgen is niet het probleem van de cliënt. Het is het probleem van de hulpverlener.

Het is beter om cliënten te ontmoedigen dan om hen aan te moedigen in hun kinderwens.

**Kinderwens:
de cliënt heeft altijd
het laatste woord.**

Het is de maatschappelijke verantwoordelijkheid van een organisatie ervoor te zorgen dat mensen met een verstandelijke beperking die kinderen hebben, zo goed mogelijk begeleiding krijgen bij de verzorging en opvoeding.

